

ENVER LJUBOVIĆ

SENJSKI USKOCI I PLEMIĆI ČOLIĆI I NJIHOVI GRBOVIEnver Ljubović
Vladimira Čopića 1
HR 53270 Senj929.52 Čolić
929. 642 Čolić
Prethodno priopćenje
Ur.: 2006-12-28

Autor u prilogu opisuje višestoljetnu povijest i donosi nekoliko grbova s opisom uskočko-plemićke obitelji Čolić, koja se u povijesnim dokumentima javlja u različitim oblicima prezimena: Chiolich, Csollich i Čolić.

Obitelj vodi podrijetlo iz Hercegovine, a nakon pada Hercegovine pod Osmanlije doselili su se u Dubrovnik tijekom 15. st. te su pripadali mletačkom plemstvu.

U 16. st. doselili su se u Senj, a već 1585. godine dobivaju senjsko plemstvo i postaju utjecajni građani Senja. U Senju su imali veliku obiteljsku kuću u kojoj je dugo godina bila slavna senjska gimnazija.

Kralj Josip I. u Beču 31. prosinca 1706. dodjeljuje ugarsko plemstvo i grb građaninu senjskom i gradskom sucu Andriji Čoliću. Godine 1721. Andrija je dobio i kranjsko plemstvo. U stalež ugarskog plemstva bio je 1753. primljen i senjski biskup Juraj Vuk Čolić s pridjevkom "de Löwenberg", a iste godine je stekao i ugarski barunat, koji je potvrđen na Hrvatskom saboru.

Postoje dvije grane ove obitelji: senjska, koja je starija i slavonska koja je mlada, a pretpostavlja se da se jedan ogranak ove obitelji odselio iz Senja u Slavoniju.

Iz senjske grane obitelji najpoznatiji su bili, senjsko-modruški biskup Juraj Vuk Čolić "de Löwenberg" (1699. – 1764.), Maksimilijan Čolić (1749. – 1818.), doktor teologije i filozofije i zastupnik grada Senja na saboru u Požunu (Bratislava) te senjski arhidakon Ivan Franjo Čolić. Poznat je i časnik Karlo Nikola Čolić, vitez, časnik i vojni graditelj (rođen u Brinju 1784., a umro je u Senju 1850. godine).

Od slavonskih Čolića koji su se istaknuli kao časnici najpoznatiji je bio barun i feldmaršal austrijske vojske Marko Csollich (1766. – 1844.), sudionik mnogih bitaka na europskim bojištima te Pavao Csollich (1768. – 1838.), general, podmaršal i zapovjednik u Velikom Varadinu.

Ključne riječi: Plemićka obitelj Čolić, heraldika

OBITELJSKI GRBOVI ČOLIĆA

Sl. 1. Plemićki grb Čolića (Chiolicha) iz 1706.

OPIS GRBA

Štit: U dnu plavoga štita na zelenom polju stoje dva uspravna zlatna lava okrenuta jedan prema drugome, a zajedno prednjim šapama drže buzdovan.

Nakit: Iznad štita, kao ukras, izlaze dvije okrunjene kacige s lavovima koji su okrenuti jedan prema drugom, a u lijevoj šapi drže sablju krivošiju.

Pláš: Zlatno – plav i crveno – srebrn.

Senjski gradski sudac Andrija Čolić i njegov brat, kanonik Antun, stječu patricijat grada Senja 5. svibnja 1585. godine za vrijeme vladavine austrijskog cara Rudolfa II.

Kralj Josip I. u Beču je 31. prosinca 1706. podijelio Andriji Čoliću, građaninu grada Senja, povelju o dodjeli ugarskog plemstva i grba, a 11. veljače 1721. godine Andrija stječe i kranjsko plemstvo.¹

U stalež ugarskog plemstva primljen je 17. rujna 1753 senjski biskup Juraj Vuk Čolić s pridjevkom "de Lōwensperg" ili "Lōwenberg". Iste je godine stekao i ugarski barunat koji je potvrđen u Hrvatskom saboru 1753.²

¹ E. LJUBOVIĆ, 1998, 57-60; I. BOJNIČIĆ, 1899, 31, T. 23.

² I. BOJNIČIĆ, 1899, 31, T. 23.

Sl. 2. Barunski grb Čolića
(Csiollicha)*OPIS GRBA*

Barunski grb: Štit je vodoravno razdijeljen u crveno i zlatno polje; gore okomito je razdijeljen na dva dijela, u srednjem srebrnom polju modra greda sa srebrnim polumjesecom okrenutim prema vrhu štita, na polumjesec je upravljena zlatna strjelica koju sa svake strane prati jedna šesterokraka zlatna zvijezda; dolje po zelenom tlu korača crveni lav.

Nakit: Kaciga s krunom na kojoj je između dva nojeva pera crveno nojevo pero.

Plašt: Crveno – zlatan.

Barunat koji je dobio biskup senjsko-modruški nije prenesen na ostale članove obitelji, iako je među njima bilo više istaknutih časnika, crkvenih velikodostojnika i poznatih političara.

Proširenje grba i podjela titule "plemeniti "Löwenberg" ili "Löwenspergh" 9. listopada 1731. dobili su građani grada Senja: Juraj - Vuk (Wolfgang), Matija i Ivan.

Plemstvo je podijelio i austrijski car Franjo I. u Beču 15. rujna 1810. Marku Csollichu (1766. – 1844.), pukovniku austrijske vojske koji je već nosio viteško odličje Reda Marije Terezije. Dobio je 21. srpnja 1820. i ugarski indigenat, a 1810 barunski naslov i potvrdu starog plemstva.³

³ I. BOJNIČIĆ, 1899, 31, T. 23; E. LJUBOVIĆ, 1998, 57-60.

Sl. 3. Obiteljski grb Čolića iz 1731.

OPIS GRBA

Štit podijeljen na četiri polja u plavo i crveno: u 1. i 4. polju po jedan unutra okrenut zlatni dvorepi lav, koji u lijevoj ruci drži mač i šipku za obranu, a na nju je nabodena Turčinova glava; drugi lav u desnoj ruci drži buzdovan; u 3. polju konjanik s kacigom i mačem; u 4. polju tri srebrna novčića.

Iznad štita kao ukras i nakit dvije kacige iz kojih izrastaju lavovi isti kao u 1. i 4. polju štita.⁴

PODRIJETLO, POVIJEST I NAJISTAKNUTIJI ČLANOVI OBITELJI

Prezime Čolić izvodimo iz turske riječi *colak* "koji je kljast, sakat u ruku" ili "jedoruk". Ova riječ je u srodstvu s turcizmom *kolak* (od turske riječi *kol* "ruka", tj. "čovjek kojemu je odstranjen neki organ").⁵

⁴ Novac, zlatni ili srebrni, prikazan je u grbovima nalik na okrugle metalne plohe. Rijedak je u našim grbovima, ali dosta čest u grbovima romanskih zemalja, posebice u Italiji.

⁵ P. ŠIMUNOVIĆ, 1995, 199.

Prezime ovakvog tipa u nas je uglavnom rasprostranjeno u onim krajevima koji su bili dugo pod vlašću Osmanlija. Zato je ovo prezime dosta rašireno u Slavonije, ponajviše u Rajinovom polju i u Dalmaciji (u pograničnom dijelu prema Bosni i Hercegovini).

U povijesnim dokumentima obitelj se bilježi u različitim oblicima prezimena: Chiolich, Csollich, Csolnich i Čolić.

Potvrđeno je da se Čolići nalaze u Senju od 16. stoljeća, a navodno su podrijetlom iz Hercegovine, gdje se neki Čolići spominju u vrijeme prvih osmanlijskih napada na Hercegovinu koja je 1482. došla pod vlast Osmanlija⁶.

Gradski sudac Andrija i njegov brat, kanonik Antun Čolić, dobivaju senjsko plemstvo i uvode se u gradski patricijat kao odličnici grada Senja. Sudjeluju u gradskoj upravi i u donošenju važnih odluka za grad Senj, a neki se uključuju i u senjsku vojnu posadu.

Jedan ogranak Čolića doselio se oko 1483. iz Hercegovine u Dubrovnik, a u Veneciji su kasnije kao "nobili" uvedeni u mletačku knjigu plemstva, poznatu pod imenom *Libro d'oro*.

Prezime se u Senju bilježilo i kao Chiolich, a od 18. stoljeća oni svome prezimenu dodaju pridjevak "von Löwenberg", u doslovnom prijevodu "od Lavljeg brijega", jer se u njihovu grba nalazi heraldički lik lava koji je dosta često zastupljen u grbovima.

Senjski Čolići bili su uskočka plemićka obitelj iz koje su potekli istaknuti časnici, suci i svećenici, a zajedno s ostalim najuglednijim i najutjecajnim obiteljima grada Senja pobunili su se protiv plemića Vukasovića i Homolića koji su kršili stare povlastice senjskih građana.

Jandre Čolić bio je potpisnik poznatog pisma iz 1698. godine, upućenoga senjskom kapetanu grofu Rudolfu Edlingu u kojemu se građani žale na plemiće Vukasoviće.

Čolići su bili usko povezani s drugim plemićkim obiteljima Senja, uglavnom rodbinskim i ženidbenim vezama. Tako je Ursula Čolić bila udana za Ivana III. Daničića iz poznate plemićke obitelji senjskih Daničića.

Postoji nekoliko poznatih i slavni senjskih Čolića koji su bili svećenici ili časnici.

Barun Juraj Vuk Čolić Löwenberg (Senj, 1699. – Rim, 1764.) bio je senjski biskup od 1746. do 1764. Prije imenovanja za biskupa dodijeljen mu je 1753. i ugarski barunat, te biskupski simboli, mitra i plašt.⁷

⁶ HRVATSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON, 3, 1993, 154-158; V. BRAJKOVIĆ, 1995, 69; I. BOJNIČIĆ, 1899, 31, T. 23; I. TOMIČIĆ, 1898, 230-231; V. DUIŠIN, 1938, 149; E. LJUBOVIĆ, 1998, 57-60; E. LJUBOVIĆ, 2003, 80-84.

Biskup Juraj Vuk Čolić, sin Andrije, povijesni pisac i senjsko-modruški biskup (Senj, 28. svibnja 1699. – Rim, 3. siječnja 1764.), pokopan je u rimskoj crkvi Il Gesu. Za svećenika je zaređen 1723., a u doktora teoloških znanosti promoviran 1727. u Grazu. Služio je kao župnik u Brinju. Bio je kapitularni i generalni vikar Senjske i Modruške biskupije.⁸

Preporukom senjskoga i modruškog Kaptola te gradskog magistrata u Senju, carica Marija Terezija imenovala ga je 1746. senjskim i modruškim biskupom, što je papa Benedikt XIV. iste godine i potvrdio.

Bio je kraljevski tajni savjetnik te sudionik u radu hrvatskih i ugarskih sabora. Napisao je nekoliko djela o prošlosti Senjske i Modruške biskupije.

Osobito je zaslužan za uređenje senjske katedrale; napravio je tri mramorna oltara, novu mramornu krstionicu i dao oslikati strop crkve te darežljivošću Klare Vukdragović, sestre pjesnika Senjanina Mateše Antuna Kuhačevića, nabavio mramornu propovjedaonicu.

Ime mu se spominje u svezi s prijavom Mateše Kuhačevića kao začetnika brinjsko - ličke pobune. Zbog sukoba sa senjskom uskočkom plemićkom obitelji Domazetović, protivnici su ga optužili u Beču, pa je morao ići u Rim da se opravda pred papom, ali se iz Rima nije nikada vratio. Predao je 1761. upravu biskupija generalnom vikaru Senjsko-modruške biskupije plemiću Karlu Vukasoviću.

Kameni grb biskupa Jurja Vuka Čolića nalazi se iznad vrata kuće zvane "Biskupija" u Bakru, i to je jedini sačuvani kameni biskupski grb u Bakru.

To je obiteljski grb kojemu je pridodana barunska kruna i biskupski simboli: mitra, biskupski štap i biskupski šešir.⁹

Od 17. stoljeća senjsko-modruški biskupi često su boravili u Bakru zbog sigurnosti, jer su Osmanlije nerijetko napadali zaleđe Senja.

U senjskom stolnom kaptolu bio je do 1740. arhidakon Ivan Franjo Čolić s pridjevkom "de Löwenberg". Nakon njegove smrti naslijedio ga je već spomenuti Juraj Vuk Čolić koji će kasnije postati senjsko-modruškim biskupom.¹⁰ Prije njega arhidakoni su bili poznati senjski plemići Vlatkovići, Dominik Miletić, Matija Celović i Mihael de Sanctis (Desantić ili Desanti).

⁷ M. BOGOVIĆ, 1982. Ugarski barunat nije bio nasljedan, pa nije prenesen na ostale članove obitelji Čolić iz Senja.

⁸ M. BOGOVIĆ, 1999, 10-11, 15-20; *HRVATSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON*, 3, 1993, 155-157 (prilog Mile Bogovića: Biskup Juraj Vuk Čolić) i *List Zvona*, 1982, broj 10.

⁹ G. OŠTRIC, 1996, 60.

¹⁰ BAS, fasc. II, br. 37, str. 2.-R, br. 5, str. 2.

Sl. 4. Kameni grb biskupa Jurja Vuka Čolića "de Lövenberg"

Karlo Nikola Čolić,¹¹ vitez, visoki časnik, vojni graditelj i inženjer s početka 19. stoljeća (rođen u Brinju 1784.), odvjetao je stare senjske plemićke obitelji Čolić. Pukovnik Čolić bio je i pukovnik Otočke graničarske pješake pukovnije, koga je naslijedio pukovnik Casanova.

Nakon francuskog zauzimanja dijelova Hrvatske bio je i časnik francuske vojske. Sudjelovao je 1812. u Napoleonovu vojnom pohodu na Rusiju, koji ga je i odlikovao Križom legije časti za hrabro vojničko držanje u nekoliko važnih bitaka. Godine 1810. imenovan je profesorom zemljopisa i povijesti na kadetskoj akademiji u Olomoucu. Godine 1813. postao je ponovno časnik Austrijske Carevine, pa je prvo dobio čin bojnika, a potom je promaknut u čin potpukovnika. Umirovljen je 1834., vratio se u Senj, gdje su ga Senjani izabrali za gradskog suca. Tu je dužnost obnašao od 1841. do 1849. godine. Bavio se matematikom i građevnom znanostima pa je izradio nacрте za most u Budimpešti. Na njemačkom je jeziku napisao djelo o sustavu obrambenih utvrda.

Od 1836. do 1838. godine bio je pukovnik otočke pukovnije. Dao je od 1837. do 1843. sagraditi novu bolnicu i pokriti toranj crkve sv. Trojstva u Poljicima kod Otočca u Lici. Umro je u Senju 1850. godine.

Nekoliko članova obitelji Čolić živjelo je u Brinju, u Gackoj, gdje su služili kao svećenici.

¹¹ HRVATSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON, 3, 1993, 155-157; I. TOMIČIĆ, 1898, 23-231; E. LJUBOVIĆ, 1998, 57-60.

Poznat je i nećak biskupa Jurja Vuka Čolića, Maksimilijan,¹² koji je rođen u Senju 1749., a umro 1818. godine. Stric ga je poslao u školu u Rijeku i Graz.

Teologiju u Rimu završio je doktoratom iz teologije i filozofije, a bio je dekan i rektor Teološkog fakulteta u Pešti, te vrstan govornik i pisac. Godine 1790. imenovan je zagrebačkim kanonikom, a 1798. vaškanskim arhidakonom. Neko je vrijeme bio i župnik u Svetom Martinu kod Božjakovine, a zatim zastupnik Senja i vatreni govornik na Saboru u Požunu (Bratislava). Umro je u Zagrebu 15. rujna 1808. godine.

Svećenik Anton Čolić,¹³ sin Matije i Marije, rođen je 16. ožujka 1736. godine u Senju. Gimnaziju je pohađao u Gorici i Rijeci. Studirao je teologiju na Zavodu "Germanicum" u Rimu. Bio je "decanus nationis", kao ponajbolji student, tj. predstavnik svih pitomaca iz Hrvatskog kraljevstva koji su tamo studirali.

Svećenik Juraj Čolić "Lowenberg" bio je od 1786. do 1788. svećenik u Kompolju, a 1790. do 1796. svećenik u Gornjem Kosinju.

Čolići su u Senju imali veliku i lijepu obiteljsku kuću u kojoj je dugo godina bila smještena slavna senjska gimnazija, pa se i danas ta zgrada zove "Gimnazija". Danas Čolića nema u Senju.

Sl. 5. Kuća obitelji Čolić u Senju

¹² M. BOGOVIĆ, 1999, 16; I. TOMIČIĆ, 1898, 230-231; E. LJUBOVIĆ, 2003, 80-81.

¹³ M. BOGOVIĆ, 1999, 16.

Poznata je i slavonska grana Csollicha (Čolića) koja vodi podrijetlo iz Senja. Pretpostavlja se da se tijekom 18. st. jedna grana obitelji preselila iz Senja u Slavoniju, pa se ta grana Čolića bilježila u obliku prezimena Csollich.¹⁴

Slavonski Čolići uglavnom su bili časnici u austrijskoj vojsci, služeći u raznim gradovima Slavonije, Baranje i Podunavlja, a mnogi među njima nosili su visoke vojničke činove i bili odlikovani zbog revnosti u obnašanju vojničkih dužnosti.

U povijesnim dokumentima spominje se Tomo Csollich, časnik Slavonsko-husarske pješake pukovnije.

Njegov sin Kuzma Csollich (1742. – 1788.) bio je satnik 68. Petrovaradinske pukovnije.¹⁵

Njegov najstariji sin bio je Marko Csollich (Privlaka u Slavoniji, 1766.- Petrovaradin, 1844.), feldcajgmajster od 1841.¹⁶ Zbog vojničkih zasluga, kao pukovnik austrijske vojske odlikovan je 1809. godine Viteškim Redom Marije Terezije, a 1810. zbog vojničkih zasluga dobiva i barunski naslov. Bio je vrhovni vojni zapovjednik Slavonije. Kao iskusni časnik austrijske vojske sudjelovao je u više europskih ratova, posebice u borbama europske koalicije protiv Francuza u poznatoj revoluciji, a odlikovan je zbog iznimnih zasluga i hrabrosti na bojnopolju Komanderskim križem Leopoldova reda i pruskim redom Crvenog orla.¹⁷

Poznat je iz obitelji Csollicha i Pavao Csollich (1768. – 1838.) koji imao je nadimak "Napoleon". Završio je vojnu akademiju u Bečkom Novom Mestu i bio utemeljitelj prve matematičke škole u Vojnoj krajini. Služio je kao general u Pančevu, a kao podmaršal austrijske vojske bio je zapovjednik u Velikom Varadinu. Njegova braća Albert, Nikola i Ferdinand također su bili austrijski časnici.¹⁸

Članovi ove časničke obitelji živjeli su u selu Privlaka kod Vinkovaca,

¹⁴ V. BRAJKOVIĆ, 1995, 69.

¹⁵ V. BRAJKOVIĆ, 1995, 69; I. TOMIČIĆ, 1898, 231.

¹⁶ V. BRAJKOVIĆ, 1995, 69. U Hrvatskom povijesnom muzeju u Zagrebu nalazi se obiteljski grb Marka Csollicha, u zbirci grbova, inv. broj 22809. Grb je naslikan uljanim bojama na ovalnom limu, vis. 61 cm i širina 46 cm.

Natpis iznad grba glasi: *FELDZEUGMEISTER MARKUS FRAIHERR CSOLLICH. 1834.-1844.* Grb je naslikan početkom 20. st., a muzeju ga je predalo Vojno zapovjedništvo u Zagrebu 1918.

¹⁷ V. BRAJKOVIĆ, 1995, 69.

¹⁸ I. TOMIČIĆ, 1898, 230-231; HBL, 3. /1993, 54-58; V. MEGERLE – I. G. MUNIFELD, *Adelslexikon*, 1701. – 1823.

a zabilježeni su i izvan Hrvatske, u Veneciji, Rimu te u Austriji.¹⁹

Iz svih ogranaka obitelji Čolić poteklo je više visokih časnika, sudaca i crkvenih velikodostojnika.

Istaknuta senjska plemićka obitelj Čolić ostavila je dubok trag u povijesti i kulturi grada Senja, sudjelujući aktivno u političkim, crkvenom i kulturnom životu ovoga grada. Senjska grana Čolića dala je jednog od najpoznatijih senjsko-modruških biskupa Jurja Vuka Čolića te nekoliko istaknutih svećenika i časnika. Danas je u Senju živo sjećanje na ovu senjsku plemićku obitelj u čijoj kući je djelovala slavna senjska gimnazija. Aktivno su sudjelovali u kreiranju svih događanja u Senju i šire tijekom 18. i 19. st. Slavonski Csolichi(Čolići) istaknuli su se na vojničkom planu te je ova grana obitelji dala feldmaršala austrijske vojske Marka Ccolicha (Čolića), sudionika mnogih bitaka na gotovo svim europskim bojištima toga doba.

Izvori

Biskupski arhiv Senj (BAS)

Heraldica Croatico-Slavonica, Hrvatski državni arhiv, Zagreb

Zaključci Hrvatskoga sabora, IV., (1735.-1793.), Zagreb 1964., HDA, Zagreb

Matija Mažić, Stari grbovi u gradu Bakru, MD 3 i MD 4, Gradski muzej Bakar

Gradski muzej Senj

Arhiv HAZU, Zagreb

Literatura

Mile BOGOVIĆ, Biskup Juraj Vuk Čolić, *Zvona*, 10, Bakar, 1982.

Mile BOGOVIĆ, *Povijest visokoškolske izobrazbe u biskupijama senjskoj i modruškoj ili krbavskoj do 1940.*, Sakralna baština Senj, Senj, 1999.

Goroslav OŠTRIĆ, *Grbovi u gradu Bakru*, Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja, Rijeka, 1996.

Viktor DUIŠIN, *Zbornik plemstva u Hrvatskoj, Slavoniji, Dalmaciji, BiH, Dubrovniku, Kotoru i Vojvodini*, Zagreb, 1938. (prvi dio).

Ivan BOJNIČIĆ, *Der Adel Kroatien und Slavonien*, Nurnberg, 1899.

Vlasta BRAJKOVIĆ, *Grbovi, grbovnice i rodoslovlja*, Hrvatski povijesni muzej, Zagreb, 1995. (katalog).

HRVATSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 1993.

¹⁹ *HRVATSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON*, 3, Č-Đ, 1993, 154-155.

- Enver LJUBOVIĆ, *Gradski i plemićki grbovi Senja*, vlastita naklada, Senj, 1998.
Enver LJUBOVIĆ, *Grbovi plemstva Like, Gacke i Krbave*, Megrad, Zagreb, 2003.
Ivan TOMIČIĆ, *Obitelj Čolić*, Prosvjeta, Zagreb, 1898.
Petar ŠIMUNOVIĆ, *Hrvatska prezimena*, Golden Marketing, Zagreb, 1995.
V. MEGERLE – I. G. MUNIFELD, *Osterreichisches Adelslexikon, 1701.-1723.*
Mile MAGDIĆ, *Topografija i povijest grada Senja*, Senj, 1877.

SENJER USKOKEN UND ADELIGE ČOLIĆ UND IHRE WAPPEN

Zusammenfassung

Der Autor beschreibt im Bericht die jahrhundertlange Geschichte und bringt ein paar Wappen mit der Beschreibung der uskoken Adelsfamilie Čolić, die sich in geschichtlichen Dokumenten in verschiedenen Ausführungen ihren Nachnamen meldet: Chiolich, Csollich und Čolić.

Die Familie stammt aus der Herzegowina und nach dem Fall von Herzegowina unter den Osmanen ist sie im 15. Jahrhundert nach Dubrovnik gezogen und gehörten zu dem venezianischen Adel. Nach Senj zogen sie im 16. Jh. und schon 1585 bekommen den Senjer Adelsstand und werden die einflußreichen Bürger von Senj. Sie hatten ein sehr großes Familienhaus, in dem einst das berühmte Gymnasium in Senj war.

König Joseph I. erhob am 31. Dezember 1706 in Wien den ungarischen Adelsstand und Wappen dem Senjer Bürger und dem Stadtrichter Andrija Čolić. Im Jahre 1721 bekam Andrija auch den Adelsstand von Kranj. In den Stand des ungarischen Adelsstandes wurde auch Bischof Juraj Vuk Čolić mit dem Zunamen "Löwenberg" aufgenommen und im gleichen Jahr wurde er den Titel des ungarischen Barons erworben, welchen auch in dem kroatischen Parlament bestätigt wurde.

Es bestehen zwei Zweige dieser Familie: Der Senjer, welcher älter als der slawonische ist und man vermutet, dass ein Zweig dieser Familie aus Senj nach Slawonien gezogen ist.

Aus dem Senjer Familienzweig waren die bekanntesten Senjer-Modrušs Bischof Juraj Vuk Čolić "de Löwenberg" (1699 – 1764), Maksimilijan Čolić (1749 – 1818), Doktor der Theologie und Philosophie und der Vertreter der Stadt Senj im Parlament in Požun (Preßburg) und auch Archidiakon von Senj Ivan Franjo Čolić. Bekannt ist auch Offizier Karlo Nikola Čolić, Ritter, Offizier und Militäbaumeister, geboren in Brinje 1784 und 1850 in Senj gestorben.

Von den slawonischen Čolićs, die sich als Offiziere hervorgehoben haben, waren Baron und Feldmarschall des österreichischen Herres Marko Csollich (1766 – 1844), Teilnehmer an vielen Kämpfen auf den europäischen Kampfplätzen und Pavao Csollich (1768 – 1838), General, Untermarschall und Befehlhaber in Veliki Varadin am bekanntesten.

Schlusswörter: Adelige Familie Čolić, Heraldik

SENJ USKOKS AND NOBLEMEN ČOLIĆ AND THEIR COAT OF ARMS

Summary

The author in this paper describes many centuries of history and he describes several coats of arms of the Uskok noble family Čolić who in historical documents appeared under different forms of their family name: Cholich, Csollich and Čolić.

The family is originally from Herzegovina and after the Ottoman conquest of Herzegovina they moved to Dubrovnik during the 15th century and they belonged to Venetian nobility.

They moved to Senj during the 16th century and already by 1585 they achieved Senj noble rights and became influential citizens of the town. They had a large family house in there in which for many years Senj's famous High School was placed.

On 31st December 1706 King Joseph I in Vienna gave Hungarian nobility status and coat of arms to the citizen of Senj and city judge Andrija Čolić. In 1721 Andrija received the nobility status of Carniola. Senj Bishop Juraj Vuk Čolić was accepted into the Hungarian nobility in 1753 and received the name Lówenberg. In the same year he gained the status of Hungarian Baron which was confirmed in Croatian Sabor (Diet).

There are two branches of this family: Senj, which is older, and Slavonian, which is younger and there is the presumption that one branch of the family from Senj moved to Slavonia.

Amongst the members of the Senj branch of the family the most famous were Bishop of Senj and Modruš Juraj Vuk Čolić 'de Lówenberg' (1699 – 1764), Maksimilijan Čolić (1749 – 1818), doctor of theology and philosophy and representative of the city of Senj at the Diet of Bratislava and Senj Archdeacon Ivan Franjo Čolić. Officer Karlo Nikola Čolić was also famous as a knight, officer and military architect, who was born in Brinje 1784 and died in Senj in 1850.

Amongst the Slavonian Čolić who were outstanding officers, the most famous was Baron and Field Marshal of the Austrian Army Marko Csollich (1766 – 1844), who participated in numerous battles throughout Europe, and alongside him, Pavao Csollich (1768 – 1838), who was General, Vice Marshal and Commander in Veliki Varadin.

Key words: noble family Čolić, heraldies